
Sesijas dokuments

A9-0147/2021

27.4.2021

ZIŅOJUMS

par kopējās zivsaimniecības politikas 15. pantā paredzētā izkraušanas
pienākuma mērķu īstenošanu
(2019/2177(INI))

Zivsaimniecības komiteja

Referents: *Søren Gade*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ	14
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA.....	15

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par kopējās zivsaimniecības politikas 15. pantā paredzētā izkraušanas pienākuma mērķu īstenošanu (2019/2177(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2019. gada 7. jūnija paziņojumu par kopējās zivsaimniecības politikas īstenošanas stāvokli un apspriešanos par zvejas iespējām 2020. gadam (COM(2019) 274),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 16. jūnija paziņojumu "Ceļā uz ilgtspējīgāku zveju Eiropas Savienībā: pašreizējais stāvoklis un 2021. gada ievirzes" (COM(2020) 248),
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku¹,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 20. jūnija Regulu (ES) Nr. 2019/1241 par zvejas resursu saglabāšanu un jūras ekosistēmu aizsardzību ar tehniskiem pasākumiem²,
- ņemot vērā Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūras (EFCA) ziņojumus, kuros ir izvērtēta izkraušanas pienākuma izpilde Ziemeļjūrā (2016–2017), Ziemeļrietumu ūdeņos (2016–2017) un attiecībā uz makrelēm Ziemeļjūrā un Ziemeļrietumu ūdeņos (2015–2017),
- ņemot vērā Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komitejas (ZZTEK) plenārsēžu ziņojumus (PLEN 20-01, 19-01, 18-01 un 17-01), kā arī tās ziņojumus "Evaluation of Member States' Annual Reports on the Landing Obligation (for 2019)" (Izvērtējums par dalībvalstu ziņojumiem par izkraušanas pienākuma izpildi (par 2019. gadu)) (Adhoc-20-02), "Monitoring the performance of the Common Fisheries Policy" (Kopējās zivsaimniecības politikas rezultātu uzraudzība) (Adhoc-20-01) un "Evaluation of Joint Recommendations on the Landing Obligation and on the Technical Measures Regulation" (Izvērtējums par kopīgajiem ieteikumiem par izkraušanas pienākumu un par Tehnisko pasākumu regulu) (STECF-20-04),
- ņemot vērā Padomes 2016. gada 19. decembra Direktīvu (ES) 2017/159, ar ko īsteno Nolīgumu, ar ko īsteno Starptautiskās Darba organizācijas 2007. gada Konvenciju par darbu zvejniecībā³,
- ņemot vērā rakstu "The unintended impact of the European discard ban" (Eiropas noteiktā izkraušanas pienākuma nevēlamā ietekme), kas publicēts *ICES "Journal of*

¹ OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.

² OV L 198, 25.7.2019., 105. lpp.

³ OV L 25, 31.1.2017., 12. lpp.

Marine Science"⁴,

- ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas pieprasīto pētījumu "Implementation of the current EU fisheries control system by Member States (2014–19)" (Spēkā esošās ES zivsaimniecības kontroles sistēmas ieviešana dalībvalstīs (2014–2019)),
  - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas pieprasītos pētījumus par izkraušanas pienākumu un kritiskajām sugām jauktu sugu zvejniecībā Ziemeļjūrā⁵, ziemeļrietumu ūdeņos⁶ un dienvidrietumu ūdeņos⁷, kā arī pētījumus par izmešanas aizliegumu, izkraušanas pienākumu un maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu (*MSY*) Vidusjūras rietumdaļā^{8,9},
  - ņemot vērā grāmatu "The European Landing Obligation, Reducing discards in complex, multi-species and multi-jurisdictional fisheries"¹⁰ (Eiropas izkraušanas pienākums — izmetumu apjoma mazināšana sarežģītās, dažādu sugu un dažādu jurisdikciju zvejniecībās), kas publicēta 2019. gadā,
  - ņemot vērā ziņojumu "A third assessment of global marine fisheries discards" (Trešais novērtējums par jūras zvejas izmetumu apjomu pasaulē), ko 2019. gadā publicēja Pārtikas un lauksaimniecības organizācija (*FAO*),
  - ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,
  - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A9-0147/2021),
- A. tā kā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ilgtspējīgas attīstības programmā 2030. gadam 14. mērķa 14.4. punktā starptautiskā sabiedrība ir mudināta līdz 2020. gadam nodrošināt efektīvu resursu ieguves regulējumu un izbeigt pārzveju, nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju un kaitējošu zvejniecības praksi, un īstenot zinātniski pamatotus pārvaldības plānus, lai pēc iespējas drīzāk atjaunotu zivju krājumus vismaz līdz tādām līmenim, kas ļauj saražot maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu, kuru nosaka pēc krājumu bioloģiskajām īpašībām;
- B. tā kā ir aprēķināts, ka pasaulē jūras zvejniecībā ik gadu izmet apmēram 9,1 miljonu tonnu zivju, kas veido 10,8 % no vidējā nozvejas apjoma 2010.–2014. gadā; tā kā zvejniecībām, kuru mērķsugas ir tunzivis un citas pelaģiskās sugas, bija viszemākie izmetumu rādītāji, bet zvejniecībām, kuru mērķsugas ir vēžveidīgie, bija visaugstākie izmetumu rādītāji; tā kā zvejniecībās, kas nodarbojas ar demersālo zveju, bija vislielākais izmetumu daudzums, bet zvejniecībās, kas zvejo gliemjus (izņemot galvkājus), bija vismazākais izmetumu daudzums; tā kā pasaulē gada izmetumu apjoms augstāko līmeni sasniedza 1989. gadā ar 18,8 miljoniem tonnu un pakāpeniski

⁴ Borges, L., The unintended impact of the European discard ban, *ICES "Journal of Marine Science"*, 78. sējums, 1. izdevums, 2021. gada janvāris–februāris, 134.–141. lpp., <https://doi.org/10.1093/icesjms/fsaa200>

⁵ Landing Obligation and Choke Species in Multispecies and Mixed Fisheries - The North Sea.

⁶ Landing Obligation and Choke Species in Multispecies and Mixed Fisheries - The North Western Waters.

⁷ Landing Obligation and Choke Species in Multispecies and Mixed Fisheries - The South Western Waters.

⁸ Discard ban, landing obligation and MSY in the Western Mediterranean Sea - the Spanish case.

⁹ Discard ban, landing obligation and MSY in the Western Mediterranean Sea - the Italian case.

¹⁰ Uhlmann, Sven & Ulrich, Clara & Kennelly, Steven. (2019). The European Landing Obligation Reducing Discards in Complex, Multi-Species and Multi-Jurisdictional Fisheries: Reducing Discards in Complex, Multi-Species and Multi-Jurisdictional Fisheries.

samazinājās līdz mazāk par 10 miljoniem tonnu 2014. gadā¹¹;

- C. tā kā izmešana ir ierasta zvejas prakse, kad bojātu zivju, mazizmēra īpatņu (minimālā izmēra ierobežojumi), tirgspējas, kvotu trūkuma vai nozvejas sastāva dēļ nedzīva vai dzīva nevēlamā nozveja tiek atgriezta jūrā; tā kā pirms izkraušanas pienākuma ieviešanas mazizmēra zivis nebija atļauts turēt uz kuģa vai izkraut;
- D. tā kā nevēlama nozveja un izmetumi ir ievērojama uzturā izmantojamu dabas resursu šķērdēšana un bieži vien negatīvi ietekmē zivju krājumu un jūras ekosistēmu izmantošanas ilgtspēju un zvejniecību finansiālo dzīvotspēju; tā kā jo īpaši jauktu sugu zvejniecībās nav iespējams novērst noteiktu daudzumu nevēlamas piezvejas un izmešanu;
- E. tā kā dažās ES zvejniecībās ierastie augstie izmetumu līmeņi ir radījuši nopietnu problēmu ES zvejniecību ilgtermiņa ilgtspējai, apdraudot Savienības zivsaimniecības politikas uzticamību;
- F. tā kā ES 2010. gadā ieviestais aizliegums veikt augstākas kategorijas zivju atlasīšanu (izmetot komerciālo sugu zivis) nav ticis pienācīgi īstenots;
- G. tā kā 2013. gadā reformētā kopējā zivsaimniecības politika (KZP) nodrošina, ka tiek mazināta zvejas darbību negatīvā ietekme uz jūras ekosistēmu, un tā kā tajā ir izvirzīti šādi mērķi: a) "pakāpeniski izskaust izmetumus — katrā gadījumā atsevišķi, ņemot vērā labākos pieejamos zinātniskos ieteikumus, izvairoties no nevēlamas piezvejas un samazinot to cik vien iespējams, un pakāpeniski nodrošinot to, ka nozvejas tiek izkrautas", un b) "vajadzības gadījumā visoptimālākajā veidā izmantot nevēlamu nozveju, neradot tirgu tādai šā veida nozvejai, kas ir mazāka par minimālo saglabāšanas references izmēru";
- H. tā kā nav ne ticamu datu, ne arī zinātnisku pierādījumu, kas liecinātu par to, ka izkraušanas pienākuma īstenošana ir palīdzējusi ievērojami samazināt nevēlamas nozvejas izmešanu; tā kā šā pienākuma sliktās īstenošanas dažās zvejniecībās dēļ varētu būt zudusi nozvejas redzamība un pasliktinājusies zinātnisko ieteikumu un datu kvalitāte;
- I. tā kā zivsaimniecības nozare ir guvusi panākumus *MSY* mērķa sasniegšanā; tā kā 2020. gadā 99 % no Baltijas jūrā, Ziemeļjūrā un Atlantijas okeānā veiktajiem izkrāvumiem, kurus pārvalda ES un par kuriem ir pieejami zinātniskie izvērtējumi, ir iegūti ilgtspējīgi pārvaldītās zvejniecībās; tā kā Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu daļā pilnībā novērtēto zivju krājumu biomasa 2018. gadā bija par 48 % lielāka nekā 2003. gadā; tā kā joprojām pastāv ievērojamas problēmas, jo īpaši Vidusjūrā un Melnajā jūrā, kur gandrīz 75 % no zinātniski novērtētajiem zivju krājumiem tiek pārmērīgi izmantoti;
- J. tā kā četru gadu laikposmā (2015–2019) pakāpeniski ieviestais izkraušanas pienākums paredz, ka ES ūdeņos vai noteiktos gadījumos ES kuģiem starptautiskajos ūdeņos ir obligāti jāizkrauj un no piemērojamām kvotām jāatbrīvo visas to sugu nozvejas, uz kurām attiecas nozvejas limiti, un Vidusjūrā arī to sugu nozvejas, uz kurām attiecas

---

¹¹ A third assessment of global marine fisheries discards, *FAO*, 2019.

minimālais izmērs, un aizliedz mazizmēra zivju tiešu patēriņu cilvēku uzturā;

- K. tā kā ZZTEK¹² ir konstatējusi, ka nav sniegta informācija par to, kā izkraušanas pienākumu īsteno tālējūras zvejas flotes ārpus Savienības teritoriālajiem ūdeņiem; tā kā Tālējūras flotes konsultatīvā padome (*LDAC*) ir uzsvērusi, ka izkraušanas pienākums faktiski neattiecas uz ES zvejas kuģiem, kas zvejo ārpus ES teritoriālajiem ūdeņiem;
- L. tā kā izkrautās zivis, kas ir mazākas par minimālo saglabāšanas references izmēru, joprojām izmanto, lai izgatavotu zivju miltus, lolojumdzīvnieku barību vai ēsmu zvejai ar murdiem, gūstot zemu ekonomisko atdevi; tā kā šie alternatīvie izmantošanas veidi ir ekonomiski pamatoti tikai tad, ja ražotne atrodas izkraušanas ostas tuvumā, taču šī pamatotība mazinās (vai pat zūd), ja ir vajadzīga loģistika un infrastruktūra tālu pārvadājumu nodrošināšanai vai ieguldījumi jaunās ražotnēs¹³;
- M. tā kā vairākas dalībvalstis ir ierosinājušas izdarīt grozījumus tiesību aktos, lai zivis, kuras ir mazākas par minimālo saglabāšanas references izmēru un uz kurām attiecas izkraušanas pienākums, būtu atļauts izmantot labdarībai;
- N. tā kā izkraušanas pienākums nav pilnībā visaptverošs izmešanas aizliegums, jo to piemēro vienīgi regulējumā iekļautajām sugām (kopējā pieļaujamā nozveja (KPN) un zvejniecības ar regulētu zvejas piepūli, kurām ir noteikts minimālais izkraušanas izmērs) un tas paredz izņēmumus attiecībā uz zivīm, kurām ir plēsīgo zivju radīti bojājumi, ar augstu izdzīvotības rādītāju, kā arī līdz 5 % *de minimis* gadījumos, kad ir grūti palielināt selektivitāti vai kad nevēlamas nozvejas pārvietošana rada nesamērīgas izmaksas; tā kā izkraušanas pienākuma īstenošanu ietekmē arī pārāk bieža pagaidu izņēmumu izmantošana, kuri ir jāpārskata, pamatojoties uz zinātnisku novērtējumu, un šim nolūkam vajadzīgs liels lēmumu pieņēmēju un zivsaimniecības nozares laika patēriņš;
- O. tā kā izmetumu līmenis reģionos un sugām krasi atšķiras, jo zvejniecībās, kurās gandrīz visai nozvejai ir augsta komerciālā vērtība, ir niecīgs izmetumu daudzums vai pat to nav vispār, tāda pati situācija ir arī mazās zvejniecībās vai tradicionālajās zvejniecībās, kā arī zvejniecībās, kuru produkcija ir paredzēta tiešam patēriņam cilvēku uzturā;
- P. tā kā ar mazapjoma zveju nodarbojas vairāk zvejas operatoru un tajā vairāk izmanto selektīvus zvejas rīkus, tādējādi nodarot mazāku kaitējumu videi un pildot nozīmīgu sociālu lomu, kā 2018. gada ziņojumā par Vidusjūras un Melnās jūras zvejniecību stāvokli (*SoMFi*) uzsvērusi Vidusjūras Vispārējā zivsaimniecības komisija (*GFCM*);
- Q. tā kā zvejniecību izmetumi nodrošina barību vairākām letrinīdu sugām — gan putniem, gan mezopelāģisko un bentisko sugu populācijām, kam ir svarīga nozīme barības ekoloģijas ķēdē; tā kā zinātniskajās publikācijās ir secināts, ka izmetumu apjoma mazināšana, izmantojot izkraušanas pienākumu, dažos reģionos var ietekmēt dažu sugu populāciju, taču kopumā tas, visticamāk, nenotiks;
- R. tā kā kritiskās sugas ir sugas vai zivju krājumi, attiecībā uz kuriem salīdzinājumā ar citām sugām attiecīgajai dalībvalstij, flotei vai kuģim ir ierobežotas zvejas iespējas

¹² Evaluation of Member States' Annual Reports on the Landing Obligation (for 2019) (STECF-Adhoc-20-02).

¹³ Market outlets for unwanted catches. EUMOFA. 2020.

- (kvotas); tā kā, pilnībā un stingri ievērojot izkraušanas pienākumu, jo īpaši jauktu sugu zvejniecībā, tiklīdz būs izlietota attiecīgās sugas (ierobežotā) kvota, lai apturētu tās turpmāku zveju, tiks slēgta ("bloķēta") attiecīgā zvejniecība; tā kā jauktu sugu zvejniecību iespējamā bloķēšana joprojām ir nopietna problēma, kas varētu pazemināt izkraušanas pienākuma īstenošanas līmeni un ierobežot kvotu apmaiņu dalībvalstu starpā, tādējādi pastiprinot zvejas iespēju nepietiekamu izmantošanu;
- S. tā kā selektivitāte pilnībā neatrisinās šo zvejniecību problēmas, jo tām varētu būt tehniski sarežģīti samazināt attiecīgo kritisko sugu krājumu nozveju, vienlaikus neradot lielus zaudējumus citām tirgspējīgām nozvejām, tādējādi attiecīgajām flotēm radot nopietnas finansiālas problēmas; tā kā, lai novērstu situācijas saistībā ar kritiskajām sugām, nesen ir pieņemtas piezvejas kvotu rezerves, kuru efektivitāte joprojām ir jāizvērtē;
- T. tā kā tīklos nozvejoto un kuģī pārvadāto nevēlamo zivju daudzumu var ievērojami samazināt, sākumā izmantojot nozvejas nepieļaušanu telpā un laikā un tehniskās selektivitātes pasākumus, tādējādi samazinot pārvadāšanas laiku, degvielas patēriņu un uzglabāšanas vajadzības;
- U. tā kā ZZTEK uzsver, ka dalībvalstu reģionālo grupu kopīgajos ieteikumos attiecībā uz izkraušanas pienākuma īstenošanu 2021. gadā bija iekļauti salīdzinoši maz selektivitātes uzlabošanas pasākumu; tā kā aizvien mazāk tiek veikti pilotprojekti, lai atbilstīgi KZP 14. pantam izmēģinātu selektīvākus zvejas rīkus vai nozvejas nepieļaušanas stratēģijas;
- V. tā kā dažos iepriekšējos gados Padome no KPN saraksta ir svītrojusi vairākas sugas, tādējādi svītrojot tās arī no izkraušanas pienākuma piemērošanas jomas;
- W. tā kā izkraušanas pienākums nav mērķis, bet gan KZP selektivitātes mērķa sasniegšanas instruments;
- X. tā kā, lai novērstu situācijas saistībā ar kritiskajām sugām, nesen ir pieņemtas piezvejas kvotu rezerves;
- Y. tā kā nevēlamu nozveju izmet zvejniecības visā pasaulē un tā nav tikai unikāla Eiropas problēma; tā kā ES teritoriālajiem ūdeņiem ir raksturīga jauktu zvejniecību pārpilnība; tā kā vairākas trešās valstis un pašpārvaldes teritorijas, tostarp Kanāda, Fēru Salas, Norvēģija, Islande, Čīle un Jaunzēlande, ir noteikušas dažāda apmēra izkraušanas pienākumus; tā kā citas trešās valstis, piemēram, ASV, nav aizliegušas izmešanu, jo šo valstu zivsaimniecības jomas tiesību aktos nevēlamas nozvejas apjoma samazināšanai ir paredzētas citas metodes; tā kā Norvēģija un Islande, reaģējot uz konkrētām problēmām, izkraušanas pienākumu jau bija pieņēmušas pirms 30 gadiem; tā kā Čīles izkraušanas pienākuma ietekme vēl nav pilnībā apzināta, jo šī valsts tikai nesen ir sākusi to īstenot; tā kā izmetumi joprojām ir liela Jaunzēlandes zivsaimniecības pārvaldības problēma;
- Z. tā kā relatīvās stabilitātes princips, kas 1983. gadā pirmo reizi noteikts KZP pamatregulā un tajā pašā gadā īstenots ar KPN un Kvotu regulu, nosaka katras dalībvalsts KPN sadales koeficientu, ņemot vērā vēsturiskos nozvejas piešķiršanas principus (1973–1978), teritoriālo piederību, kas nostiprināta 1976. gada "Hāgas preferencēs", un ar jurisdikciju saistītos zaudējumus (1973–1976);

- AA. tā kā par izmetumiem ir publicēti vairāk nekā 4000 zinātnisko pētījumu, no kuriem vairāk nekā 3700 attiecas uz rūpniecisko zveju, savukārt mazāk nekā 200 publikāciju ir veltītas mazapjoma piekrastes zvejniecībām;
- AB. tā kā kopš 1950. gada daudzās dažādu grupu jūras zivju sugās ir notikušas ģeogrāfiskā diapazona un sezonālo aktivitāšu pārmaiņas, reaģējot uz okeāna sasilšanu un tādām bioķīmiskajām pārmaiņām kā skābekļa zudums to dzīvotnēs, tādējādi no ekvatora līdz pat poliem izraisot sugu sastāva, pārpalikumu veidošanās un ekosistēmu biomasas veidošanas pārmaiņas; tā kā zivju krājumu sadalījuma izmaiņas ietekmēs turpmāko zivsaimniecības pārvaldību, kas savukārt ietekmēs izkraušanas pienākuma īstenošanu;
- AC. tā kā pirms jaunās KZP priekšlikuma iesniegšanas 2011. gada jūlijā Komisija ir veikusi sociālekonomisku ietekmes novērtējumu par izmetumu samazināšanas politiku, bet vēl joprojām nav rūpīgi analizējusi šīs politikas sociālekonomisko ietekmi un ietekmi uz drošību uz kuģiem un nav arī kļiedējusi konsultatīvo padomju un dalībvalstu bažas par īstenošanu;
- AD. tā kā joprojām nav zināms izmetumu samazinājuma apjoms; tā kā tieši piecas dalībvalstis nav sniegušas atbildes uz Komisijas anketas jautājumiem par izkraušanas pienākuma īstenošanu 2019. gadā un tā kā divas no šīm valstīm to nav darījušas pēdējos trīs gados;
- AE. tā kā izkraušanas pienākuma kontroles un izpildes atšķirības dalībvalstīs un dalībvalstu starpā var radīt nevienlīdzīgus konkurences apstākļus; tā kā izkraušanas pienākuma īstenošanas izvērtējuma ziņojumos *EFCA* ir konstatējusi, ka dalībvalstis to īsteno nepietiekami, un ir ieteikusi pasākumus kontroles uzlabošanai;
- AF. tā kā Komisijai līdz 2022. gada 31. decembrim ir jāiesniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei par KZP un izkraušanas pienākuma īstenošanu,
1. apstiprina ES vispārējo mērķi nodrošināt zivju krājumu ilgtspējīgu izmantošanu un jūras ekosistēmu aizsardzību; uzsver, ka izmetumu un nevēlamās nozvejas samazināšana ir sabiedriskās politikas prioritāte, kas ir noteikta, reaģējot uz bažām par pārskatatbildību, saglabāšanu un dabas resursu izšķērdēšanu un zinātnisko nepieciešamību pilnībā ņemt vērā visus zvejas izraisītās zivju mirstības avotus;
  2. pauž nožēlu par to, ka Komisijas gada ziņojumos par KZP pašreizējo stāvokli ir ļoti maz informācijas par izkraušanas pienākuma īstenošanu, nav informācijas par to, cik lielā mērā, pildot šo pienākumu, līdz šim ir samazinājies izmetumu apjoms, kā arī nav analizēta šā pienākuma sociālekonomiskā ietekme uz to, kā tiek īstenota drošība uz zvejas kuģiem;
  3. atzīst, ka izkraušanas pienākuma ieviešana ES zvejniecības pārvaldības vēsturē nozīmē paradigmas maiņu un vienu no lielākajiem izaicinājumiem — pāreju no izkrāvumu reģistrācijas un dažkārt pat obligātas izmešanas uz visas nozvejas reģistrēšanas sistēmu —, kas kopā ar *MSY* politikas ieviešanu nenovēršami ir radījis dažādu īstermiņa un ilgtermiņa ekoloģisku un sociālekonomisku ietekmi; uzsver, ka ir jāizvērtē izkraušanas pienākuma sociālekonomiskā ietekme;
  4. norāda, ka *MSY* politika nenozīmē tikai to, ka vairs nebūs izmetumu, savukārt izmešana

nenozīmē to, ka *MSY* nevarēs sasniegt; pierādījumus abiem minētajiem apgalvojumiem var atrast daudzos zivju krājumos, tostarp piezvejas zivju sugās;

5. uzsver panākto progresu ieinteresēto personu sadarbībā un veiktos pasākumus selektivitātes uzlabošanai; tomēr norāda, ka saskaņā ar Komisijas un ZZTEK sniegto informāciju izkraušanas pienākums joprojām kopumā netiek pietiekami īstenots un ka izmetumi patlaban tiek veikti tādā apjomā, kas ir aptuveni salīdzināms ar gadiem pirms izkraušanas pienākuma ieviešanas;
6. atzīst, ka no 2010. gada saskaņā ar Kontroles regulu izmetumi bija jāreģistrē zvejas žurnālā; pauž nožēlu par to, ka, lai gan ir ieviests izkraušanas pienākums, joprojām nav pietiekami daudz ticamu datu un zināšanu par izmetumu daudzumu, pretēji tam, ka ir samazinājies analītisko KPN daudzums, ir pieaudzis piesardzīgu KPN skaits un joprojām nav būtiski uzlabojusies zinātniskās informācijas pieejamība par zivju krājumu stāvokli;
7. norāda, ka dažādu šķēršļu dēļ izkraušanas pienākums zivsaimniecības nozarē un zinātnieku aprindās joprojām rada bažas; norāda, ka zivsaimniecības nozarei bažas rada nepiemērota infrastruktūra ostās, pieaugošās darbības izmaksas, tas, ka iestādes nenodrošina stimulus atbilstības ievērošanai, kā arī tas, ka dažām zvejniecībām ir sarežģīti palielināt selektivitāti, neapdraudot zvejas ekonomisko dzīvotspēju, jo īpaši jauktu sugu zvejniecībās, kas pakļautas augstam bloķēšanas situāciju riskam, kura dēļ pilnībā netiek izmantotas pieejamās kvotas un kurš var izraisīt priekšlaicīgu zvejniecību slēgšanu un attiecīgajām zvejas flotēm radīt nopietnas finansiālas grūtības; norāda, ka līdz šim ir ziņots tikai par diviem gadījumiem: par parasto jūrasmēli (Beļģija) un lielacu tunzivi (Francija);
8. pauž nožēlu par to, ka par spīti progresam, kas panākts *MSY* mērķa sasniegšanā, sarežģījumi saistībā ar izkraušanas pienākuma izpildi ir radījuši negatīvu priekšstatu par zvejniekiem un zivsaimniecības nozares darbībām;
9. norāda uz līdz šim veiktajiem pasākumiem — piezvejas sugu kvotu apmaiņu un kvotu rezervi —, lai gan tie galvenokārt ir pagaidu pasākumi un dalībvalstīm par tiem vēl ir jāvienojas, un to efektivitāte vēl ir rūpīgi jāizvērtē; uzsver — lai efektīvi īstenotu izkraušanas pienākumu un pilnveidotu jaunu selektīvu zvejas rīku izstrādi un izmantošanu un turpinātu izstrādāt efektīvākus piezvejas samazināšanas plānus ar mērķi atjaunot jutīgos krājumus, ir jālikvidē administratīvie šķēršļi;
10. uzsver regulā paredzēto izņēmumu (augsts izdzīvotības rādītājs un *de minimis* izņēmums) iespējamu izmantošanu, lai sekmētu īstenošanu un novērstu iespējamus kritisko sugu gadījumus; atgādina, ka ir jāsniedz uzticami un precīzi pierādījumi un dati, un iesaka racionalizēt izņēmumu piešķiršanas procesu, tostarp uzlabot zinātnisko datu vākšanu;
11. uzsver, ka ZZTEK ir atzinusi, ka kopš pirmo kopīgo ieteikumu iesniegšanas 2014. gadā kopumā ir uzlabojusies kvalitāte pieteikumiem, ar kuriem pamato izņēmumus; atzīst, ka prasīto datu specifikas dēļ varētu būt sarežģīti iesniegt datus un informāciju, lai pamatotu izņēmumus; tomēr ar bažām norāda, ka ZZTEK ir norādījusi uz daudziem gadījumiem, kad iesniegtā informācija un dati neattiecas uz sugām un/vai zvejniecībām, un ka vieni un tie paši pētījumi un pieņēmumi ir izmantoti, lai pamatotu vairākus

izņēmumus; uzver — tā kā trūkst datu un informācijas par sugām un zvejniecībām, ir grūti novērtēt ierosinātā izņēmuma iespējamo ietekmi vai tā atbilstību nosacījumiem par *de minimis* vai izņēmumiem saistībā ar augstu izdzīvošanas rādītāju;

12. pauž bažas par to, ka, pakāpeniski samazinot tādus elastīgus mehānismus kā *de minimis* izņēmums, varētu radīt vai pastiprināt bloķēšanas efektu un izraisīt zvejniecību slēgšanu; uzsver, ka ir jāturpina izstrādāt efektīvas piezvejas mazināšanas shēmas tādās mazāk selektīvās zvejniecībās kā pelaģiskā tralēšana;
13. atgādina, ka izkraušanas pienākums nav pašmērķis, bet gan instruments, ar kuru veicināt labāku zvejas un darbības praksi, sekmēt selektīvāku zvejas rīku attīstību un izmantošanu, lai mazinātu nevēlamu piezveju, un uzlabot nozvejas dokumentāciju, lai varētu labāk izprast un zinātniski novērtēt zivju krājumus; norāda, ka daudzi zvejnieki neatzīst izkraušanas pienākuma mērķu saistību ar tā īstenošanu, un tas galvenokārt kavē atbilstības ievērošanu; atzīst, ka šā lielākā mērķa īstenošanai ir vajadzīgs laiks un pietiekamas zināšanas, tomēr ir vairāk jācenšas veicināt kopīgu izpratni par šo jautājumu un praksē izmantot zinātnieku un zvejnieku veikto pētījumu rezultātus, lai uzlabotu selektivitāti un mazinātu nevēlamu nozveju; aicina Komisiju turpināt atbalstīt selektivitātes uzlabošanas plānus, cita starpā attiecīgos gadījumos izmantojot stimulus selektīvāku zvejas rīku izmantošanai;
14. uzsver tālāko reģionu īpatnības, jo īpaši saistībā ar kuģiem, novecojošu floti un ostām bez pietiekamas uzglabāšanas un apstrādes jaudas, kuru dēļ izkraušanas pienākums varētu kļūt praktiski neizpildāms;
15. norāda, ka izmetumu līmenis būtiski atšķiras starp zvejniecībām un jūras baseiniem, kas liek domāt, ka vienas pieejas izmantošana var nebūt labākā stratēģija, kā mudināt zvejniekus kļūt selektīvākiem; aicina Komisiju apzināt galvenos trūkumus un ierosināt konkrētām zvejniecībām pielāgotus un piemērotus risinājumus katrā jūras baseinā, īpašu uzmanību pievēršot mazapjoma nerūpnieciskai zvejai, jo īpaši tālākos reģionos;
16. atgādina, ka pašreizējā tiesiskajā regulējumā ir paredzēts juridiskais pamats, saskaņā ar kuru dalībvalstīm ir aktīvi jāsadarbojas, lai elastīgāk noteiktu selektīvus zvejas noteikumus un izmantotu zinātniski pierādītus ietekmes mazināšanas instrumentus; aicina dalībvalstis pastiprināt sadarbību, īstenojot reģionālo pieeju, tostarp iesaistot attiecīgas ieinteresētās personas un konsultatīvās padomes, un izmantot tām šim nolūkam pieejamās subsīdijas; atkārtoti norāda uz nepieciešamību izkraušanas pienākuma īstenošanā nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus;
17. atzinīgi vērtē rezultātus, kas gūti jaunākajos zinātniskajos pētījumos (piemēram, *DiscardLess*, *MINOUW* un *LIFE iSEAS*) par inovatīvu zvejas rīku selektivitāti, izvairīšanās stratēģijām un kuģu modifikāciju nevēlamas nozvejas manipulācijai uz klāja; uzskata, ka noteikti ir jāturpina pētniecība, lai uzlabotu zvejas rīku selektivitāti, nozvejas nepieļaušanas stratēģijas un nevēlamas nozvejas pārvaldīšanu; atzinīgi vērtē ierosināto misiju "Jūras zvaigzne 2030: atjaunot mūsu okeānu un ūdeņus" un uzskata, ka misija, kas veltīta veselīgiem okeāniem, jūrām un piekrastes un iekšzemes ūdeņiem, palīdzēs izstrādāt tik ļoti vajadzīgos risinājumus, kuriem ir tieša ietekme uz zivsaimniecības nozari un okeāna resursu ilgtspējīgu izmantošanu un apsaimniekošanu;
18. uzsver, ka efektīvas zvejniecības pārvaldības sistēmas, tostarp spēja izmantot visus

elementus, lai pienācīgi īstenotu izkraušanas pienākumu un sasniegtu KZP mērķus, ir jāatbalsta ar precīzu un uzticamu nozvejas dokumentāciju un zinātniskajiem datiem; aicina Komisiju un dalībvalstis vajadzības gadījumā pastiprināt centienus, lai pilnībā īstenotu piemērojamos ES tiesību aktus, un veikt turpmākus pasākumus, lai nodrošinātu pilnīgu dokumentāciju un datu vākšanu tādā apjomā, kas atbilst to mazapjoma piekrastes zvejas flotes zvejas kapacitātei;

19. pauž bažas par to, ka izkraušanas pienākums netiek pienācīgi kontrolēts un netiek pildīts, un uzsver šādu trūkumu negatīvo ietekmi uz ilgtspēju arī tāpēc, ka KPN ir noteikta, pamatojoties uz kopējo nozveju, iekļaujot arī tā dēvētos "papildinājumus", lai segtu iepriekš izmestās zivis;
20. uzsver, ka dažos iepriekšējos gados pieņemtie neskaitāmie noteikumi, izņēmumi un atkāpes apgrūtina izkraušanas pienākuma izpildi un atbilstības novērtēšanu *EFCA*, tādējādi aizvien vairāk sarežģījot zivsaimniecības ilgtspējas aizsardzības un uzlabošanas mērķu sasniegšanu; uzsver, ka KZP paredzēto izņēmumu izmantošanai ir ārkārtīgi svarīga nozīme izkraušanas pienākuma īstenošanā;
21. prasa labāk izmantot jaunās tehnoloģijas un digitālos risinājumus, kas izstrādāti sadarbībā ar zvejniecības nozari un dalībvalstu iestādēm, lai uzlabotu uzraudzību, kontroli un pārraudzību, pilnībā ievērojot tiesības uz privātumu un komercnoslēpumu;
22. uzsver zvejnieku un citu ieinteresēto personu izšķirošo lomu politikas īstenošanā, tādējādi veicinot atbilstības kultūru un laika gaitā pakāpeniskas un pielāgojamas izkraušanas pienākuma noteikumu izmaiņas; uzsver papildu priekšrocības, ko rada brīvprātīgas un stimulējošas shēmas, kas veicina zvejnieku iesaistīšanos;
23. uzsver, ka selektivitātes uzlabošanai joprojām ir jābūt prioritārai, tomēr izkraušanas pienākuma īstenošanai ir vajadzīga starpnozaru pieeja un skaidri stimuli, kas jāizstrādā, lai veicinātu ietekmes mazināšanas paraugpraksi; iesaka šādus atbalsta pasākumus un pārvaldības instrumentus:
  - a) turpināt izmantot un optimizēt uz kvotām balstītus instrumentus atbilstīgi KZP principiem un ar nosacījumu, ka ir ieviesti efektīvi kontroles pasākumi, piemēram:
    - kvotu sadalījums atbilstīgi sagaidāmajam nozvejas sastāvam,
    - pielāgojumi, elastīgi un lietderīgi veicot kvotu apmaiņu ar citām dalībvalstīm un trešām kaimiņvalstīm, ar kurām ES ir kopīgi zivju krājumi, lai novērstu kvotu nepietiekamu izmantošanu, piemēram, ņemot vērā labākos pieejamos zinātniskos ieteikumus, pēc KPN un kvotu noteikšanas tiecoties izveidot pastāvīgu mehānismu, kas nav jāatjauno katru gadu,
    - aplēsto kvotu izmetumu daļas piešķiršana zvejniekiem, kas izvēlas izmantot selektīvākus zvejas rīkus;
  - b) izpētīt iespēju īstenot jūras telpiskās plānošanas un platībai piesaistītas pārvaldības pieeju, lai nepieļautu izmetumus, novirzot zvejniekus uz apgabaliem, kuros ir mazāka iespējamība, ka tur atrodas mazizmēra zivis, vienlaikus nodrošinot, ka šādu pasākumu dēļ pārmērīgu netiek samazināta citu komerciāla izmēra sugu

izmantošana;

- c) nodrošināt lielāku elastību, lai ļautu zvejniekiem izvēlēties zvejas rīku risinājumus, vienlaikus paredzot lielāku atbildību par dokumentāciju (pilnīga nozvejas dokumentācija);
  - d) nodrošināt elastīgus mehānismus jauna veida selektīvu zvejas rīku apstiprināšanai, lai stimulētu ieinteresētās personas pieteikties izmēģinājuma projektiem un tos īstenot;
  - e) selektivitātes veicināšanas nolūkos piešķirt ekskluzīvas tiesības piekļūt zvejas apgabaliem vai izmantot noteiktus laika periodus;
  - f) pieņemt stratēģijas nevēlamas nozvejas izmantošanai tādiem mērķiem, kas nav lietošana pārtikā, neradot pieprasījumu pēc mazizmēra zivju nozvejas un ar nosacījumu, ka zvejnieki to var īstenot gan finansiāli, gan darbības ziņā;
  - g) izstrādāt izmetumu karti kā nevēlamas nozvejas uzskaiti dažādās zvejniecībās un apgabalos, lai labāk izstrādātu reģionālos piezvejas plānus, iesaistot dalībvalstis un zvejniecības nozari un saņemot Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda atbalstu;
  - h) sadarbībā ar zvejniecības nozari un dalībvalstu iestādēm izmantot un izstrādāt brīvprātīgus un ar stimuliem saistītus mākslīgā intelekta rīkus, lai pilnveidotu selektivitāti un uzlabotu sugu identificēšanu;
  - i) pakāpeniski ieviest prasību, ka zvejas produktu importam no trešām valstīm ir jāpiemēro tāda pati izkraušanas politika, lai novērstu Eiropas flotei salīdzinoši nelabvēlīgo situāciju un negodīgos konkurences apstākļus, vienlaikus tiecoties labāk aizsargāt pasaules zvejas resursus;
  - j) atjaunot Komisijas pienākumu iesniegt gada ziņojumu par KZP pašreizējo stāvokli un izkraušanas pienākuma īstenošanu, sniegt plašāku informāciju par tā īstenošanu un sociālekonomisko ietekmi, kā arī cita starpā par degvielas patēriņu, uzglabāšanas iespējām, ietekmi uz drošību un darba apstākļiem uz zvejas kuģa, izmetumu un nevēlamas nozvejas apjoma mazināšanu un zivju krājumu stāvokļa uzlabojumiem (*MSY*);
24. aicina Komisiju saistībā ar KZP īstenošanas novērtējuma ziņojumu, kas jāiesniedz 2022. gadā, jo īpaši:
- a) novērtēt, cik lielā mērā, pildot izkraušanas pienākumu, ir panākts izmetumu samazinājums un vai tas ir palīdzējis uzlabot zivju krājumu stāvokli (*MSY*) un samazināt ietekmi uz jūras ekosistēmu;
  - b) novērtēt izkraušanas pienākuma sociālekonomisko ietekmi, atalgojuma sistēmu, apkalpes locekļu skaitu un drošību un darba apstākļus uz kuģiem atbilstīgi *FAO* un *SDO* ieteikumiem;
  - c) apzināt un uzraudzīt zvejniecības, kurām, kā liecina zinātniskie pierādījumi, patlaban ir sarežģīti panākt selektivitāti;
  - d) novērtēt nesen pieņemto piezvejas kvotu rezervju efektivitāti un iespēju tās izmantot kā lietderīgu un piemērojamu rīku, lai novērstu situācijas saistībā ar kritiskajām

- sugām;
- e) novērtēt ietekmi uz to sugu efektivitāti, kuras Padome iepriekšējos gados svītvoja no KPN piemērošanas krājumu saraksta, un novērtēt, kāda būtu iespējamā ietekme to reintrodukcijai KPN sistēmā;
  - f) apzināt un likvidēt administratīvās problēmas saistībā ar selektivitātes pilotprojektu izstrādi un īstenošanu, kuras neļauj zvejniekiem izmantot selektīvākus zvejas paņēmienus;
  - g) apzināt komerciālās un/vai labdarības iespējas, lai panāktu vislabāko iespējamo izlietojumu nenovēršamajai izkrautajai nozvejai, kas ir mazāka par minimālo saglabāšanas references izmēru, un nevēlamajai nozvejai, lai novērstu dabas resursu izšķērdēšanu, kā arī neapdraudētu KZP ilgtspējas mērķu sasniegšanu;
  - h) novērtēt, vai pašreizējais izkraušanas pienākums atbilst paredzētajam nolūkam, un izvērtēt, vai izkraušanas pienākumu attiecībā uz zvejniecību un/vai zivju krājumu ir iespējams pielāgot atbilstīgi katram atsevišķam gadījumam;
  - i) novērtēt, kā labāk varētu pielāgot un vienkāršot KZP 15. pantu, lai atvieglotu tā īstenošanu un visas ieinteresētās personas to varētu labāk izprast un jo īpaši dalībvalstis varētu izmantot visus spēkā esošajā tiesiskajā regulējumā pieejamos instrumentus, lai uzlabotu selektivitāti un samazinātu nevēlamu nozveju;
25. aicina Komisiju, pamatojoties uz šo novērtējumu, vajadzības gadījumā iesniegt tiesību akta priekšlikumu, lai labāk sasniegtu izmetumu mazināšanas mērķus un uzlabotu krājumus;
26. uzsver bažas par to, ka krājumiem, kas ir kopīgi ar trešām valstīm, attiecībā uz izmešanu ne vienmēr piemēro vienādus noteikumus; uzsver, ka attiecībā uz zivsaimniecības pārvaldību ir vajadzīga progresīva konverģence, lai nodrošinātu visaugstākos standartus, kas palīdzētu sasniegt labu vides stāvokli kopīgajā jūras ekosistēmā, zvejas ilgtspēju un saglabāt vienlīdzīgus konkurences apstākļus ar trešām valstīm, jo īpaši Apvienoto Karalisti;
27. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Reģionu komitejai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

INFORMĀCIJA PAR PIEŅEMŠANU ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ

Pieņemšanas datums	19.4.2021
Galīgais balsojums	+: 26 -: 1 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Rosanna Conte, Rosa D'Amato, Giuseppe Ferrandino, Søren Gade, Niclas Herbst, France Jamet, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matić, Francisco José Millán Mon, Grace O'Sullivan, Manuel Pizarro, Caroline Roose, Bert-Jan Ruissen, Annie Schreijer-Pierik, Ruža Tomašić, Peter van Dalen, Emma Wiesner
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Benoît Biteau, Manuel Bompard, Nicolás González Casares, Valentino Grant, Petros Kokkalis, Gabriel Mato, Nuno Melo

ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA

26	+
ECR	Bert-Jan Ruissen, Ruža Tomašić
ID	Rosanna Conte, Valentino Grant
PPE	François-Xavier Bellamy, Peter van Dalen, Niclas Herbst, Gabriel Mato, Nuno Melo, Francisco José Millán Mon, Annie Schreijer-Pierik
"Renew Europe"	Izaskun Bilbao Barandica, Søren Gade, Pierre Karleskind, Emma Wiesner
S&D	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, Giuseppe Ferrandino, Nicolás González Casares, Predrag Fred Matic, Manuel Pizarro
GUE/NGL	Manuel Bompard
Verts/ALE	Benoît Biteau, Rosa D'Amato, Grace O'Sullivan, Caroline Roose

1	-
ID	France Jamet

1	0
GUE/NGL	Petros Kokkalis

Simbolu atšifrējums

+ : atbalsta

- : pret

0 : atturas